

De zitting:

De commissie, bestaande uit mr. M. Timmermans, voorzitter, mevrouw R. Ramkisoen, psychiater-lid, en mevrouw C. De Bont, lid, gehoord:

Mevrouw [klaagster], klaagster, bijgestaan door mevrouw [naam pvp], patiëntenvertrouwenspersoon.

en zijdens de instelling:
psychiater mevrouw [naam psychiater], aangeklaagde.

Mevrouw [klaagster] laat de commissie weten dat ze nu niet meer op de IC verblijft. Zij heeft hier wel met mannen in een cel gezeten en dat is een belediging; zij was immers net verkracht. Mevrouw [klaagster] licht toe dat ze niets verkeerd gedaan heeft; op het station in Den Bosch riep ze alleen dat vrouwen en kinderen niet verkracht mogen worden. Zij is vervolgens bij van Arkel terechtgekomen. Mevrouw [klaagster] vertelt verder dat zij in een cel was gaan liggen waar ze het koud had en om een dekentje vroeg.

Mevrouw [klaagster] vraagt zich af wat zij verkeerd gedaan heeft. Zij vraagt zich af of mevrouw [naam psychiater] niet eveneens boos zou worden onder deze omstandigheden.

Mevrouw [klaagster] herhaalt steeds dat zij niets verkeerd gedaan heeft.

Mevrouw [klaagster] laat weten er van uit te gaan dat ze na deze 3 weken van opname naar huis mag. Ze wordt gewezen op het feit dat daarover nog een gesprek gaat volgen met de rechter. Mevrouw [klaagster] zegt dat ze geen vertrouwen heeft in de rechter.

Gevraagd wat ze gaat doen indien ze met ontslag mag, zegt mevrouw [klaagster] dat ze dan weer haar rijbewijs terug gaat krijgen en weer gaat werken bij [naam bedrijf], ze zal weer geluk ervaren. Wat betreft woonruimte geeft zij aan dat ze naar de opvang zal gaan en hoopt een camper te kunnen kopen. Daar was ze in het verleden al eens voor aan het sparen geweest maar toen ging er van alles mis.

Mevrouw [klaagster] zegt verder nergens last van te hebben.

Mevrouw [naam pvp] deelt haar schriftelijke toelichting uit en vat de inhoud samen.

Omdat op de verstrekte kopie van het 8:9- besluit niet duidelijk is welke kruisjes wel of niet zijn aangekruist, vraagt mevrouw [naam pvp] zich af er sprake is geweest van toezicht als verplichte zorg. De tekst "hoog BGN zonder toestemming" zou daar op kunnen wijzen.

Dit is relevant omdat toezicht niet opgenomen is in de crisismaatregel.

Mevrouw [naam pvp] licht toe dat mevrouw [klaagster] van mening is geen stoornis te hebben en dat vanuit dat perspectief het niet vreemd is dat ze boos is binnen de afdeling.

Mevrouw [klaagster] zingt ook graag en als ze daarom naar haar kamer gestuurd wordt is het ook logisch dat zij boos wordt. Haar boosheid komt dus niet voort uit een stoornis maar uit wat haar overkomt.

Mevrouw [naam pvp] wijst op het feit dat mevrouw [klaagster] letsel heeft opgelopen tijdens de holding en vraagt zich af of er genoeg aandacht is besteed aan de veiligheid.

Mevrouw [naam pvp] laat weten dat mevrouw [klaagster] haar gevraagd heeft om te vertellen dat indien er afgezien wordt van het aanvragen van een zorgmachtiging, zij bereid is deze klachten in te trekken.

Voor wat betreft het verzoek om schadevergoeding licht mevrouw [naam pvp] toe dat haar schriftelijk toelichting aangaande schadevergoeding wegens ongeoorloofd toepassen van toezicht niet langer relevant is.

Verder licht zij toe dat aangezien mevrouw [klaagster] van mening is dat er geen stoornis aanwezig is en de behandeling dus niet doelmatig kan zijn, er reden is om een schadevergoeding te vragen voor schending van materiele nomen. En verder dat zij fysieke pijn heeft ervaren en het allerbelangrijkst voor haar namelijk het afnemen van haar vrijheid; vrijheid is voor mevrouw [klaagster] onbetaalbaar. Mevrouw [klaagster] verzoekt om een schadevergoeding 1500 euro.

Mevrouw [naam psychiater] licht toe dat mevrouw [klaagster] op [dag] februari een crisismaatregel opgelegd kreeg na een incident op het station in Den Bosch. Zij werd in de avonduren opgenomen door de crisisdienst. Dat is de reden waarom het eerste artikel 8:9-besluit door de heer [naam arts] en de heer [naam psychiater crisisdienst] is genomen. Mevrouw [naam psychiater] geeft aan dat ze mevrouw [klaagster] meteen de volgende dag heeft gezien; er was toen ook een noodsituatie gaande waarbij zij in een holding werd genomen.

Mevrouw [naam psychiater] licht toe dat zij en mevrouw [klaagster] van mening verschillen over haar gesteldheid; zij is van oordeel dat mevrouw [klaagster] momenteel psychotisch is; zij kent mevrouw [klaagster] ook van eerdere opnamen alhier. Mevrouw [naam psychiater] acht het niet onwaarschijnlijk dat mevrouw [klaagster] hele nare ervaringen heeft gehad waar zij op doelt bij het schreeuwen maar ongeacht dat, is de wijze waarop zij reageert met verbale dreigingen, slecht slapen en steeds roepen en schreeuwen, zeker toe te schrijven aan een psychose. Haar toestand kan buiten de afdeling niet verbeteren. Zelfs op de afdeling was zij niet meer te handhaven, daarom is ze tijdelijk op de IC geplaatst. Inmiddels is mevrouw [klaagster] weer terug op de afdeling.

Reagerend op de vraag van mevrouw [naam pvp] of er sprake is geweest van hoog begeleidingsniveau zonder toestemming als vorm van toezicht laat mevrouw [naam psychiater] weten dat die zorg niet is toegepast.

Wat betreft de zorgmachtiging laat mevrouw [naam psychiater] weten die noodzakelijk te vinden en dat die inmiddels is aangevraagd.

Het oordeel van de commissie:

Op grond van de ingebrachte stukken zijnde, het klaagschrift, de schriftelijke toelichting van de patiëntenvertrouwenspersoon, onderdelen van het patiëntendossier en hetgeen betrokkenen ter zitting hebben ingebracht, overweegt de commissie als volgt.

De commissie stelt vast dat mevrouw [klaagster] per [dag] februari 2021 werd opgenomen op grond van een crisismaatregel. De rechtbank heeft vervolgens besloten tot voortzetting van de crisismaatregel voor de periode tot [dag] maart.

Klaagster is bekend bij de zorgaanbieder uit eerdere (gedwongen) opnamen tijdens psychotische decompensaties. Zij is gediagnosticeerd met een stoornis binnen de schizofreniespectrum- en andere psychotische stoornissen.

De rechtbank heeft geoordeeld en dat deze stoornis tot gevolg heeft dat er sprake is van een risico op ernstig nadeel.

De rechtbank heeft tevens vastgesteld dat er bepaalde vormen van verplichte zorg noodzakelijk zijn om het ernstig nadeel af te wenden. Waaronder ook de zorg waar mevrouw [klaagster] over klaagt, namelijk opname in de accommodatie, beperking van de bewegingsvrijheid en insluiting.

Mevrouw [klaagster] stelt zich op standpunt dat zij geen stoornis heeft en de geboden verplichte zorg aldus onnodig en ondoelmatig is. De commissie kan klaagster daar niet in volgen. Haar toestandsbeeld is beoordeeld door een niet-betrokken psychiater, door psychiater van de crisisdienst en door de zorgverantwoordelijke psychiater. De enkele ontkenning van klaagster is voor de commissie geen reden om te oordelen dat er onterecht verplichte zorg wordt toegepast.

Zijdens klaagster zijn er verder geen specifieke klachten aangevoerd; de commissie zal hieronder toetsen of de wettelijke zorgvuldigheidscriteria zijn nageleefd.

De verplichte zorg is vastgelegd in de volgende artikel 8:9-besluiten:

- Besluit d.d. [dag] februari 2021 door waarnemend psychiater de heer De Jong, inhoudende (voor zo ver hier relevant) opnemen in de accommodatie, beperking bewegingsvrijheid door opname op de gesloten afdeling en insluiting.
- Besluit d.d. [dag] februari 2021 inhoudende beperking van de bewegingsvrijheid in de vorm van fixatie door zorgverantwoordelijke psychiater [naam psychiater].
- Besluit d.d. [dag] februari van zorgverantwoordelijke psychiater [naam psychiater], inhoudende (voor zo ver hier relevant) opnemen in de accommodatie, beperking bewegingsvrijheid door opname op de gesloten afdeling en insluiting. Aanleiding voor dit besluit vormde de voortzetting van de crisismaatregel door de rechtbank.

De toegepaste vormen van verplichte zorg zijn opgenomen in de (voortgezette) crisismachtiging.

In artikel 8:9 van de Wvvgz zijn voorwaarden opgenomen ingeval de zorgverantwoordelijke wil overgaan tot uitvoering van de in crisismaatregel opgenomen vormen van verplichte zorg ter voorkoming van ernstig nadeel:

De zorgverantwoordelijke dient zich op de hoogte te stellen van de actuele gezondheidstoestand van klaagster en overleg te hebben over de voorgenomen maatregel. Verder dient het besluit tot uitvoering van de verplichte zorg gemotiveerd op schrift gesteld te worden en door of namens de geneesheer-directeur aan de betrokkene bekend gemaakt te worden onder vermelding van het klachtrecht en het recht op bijstand. De commissie concludeert dat aan deze wettelijke eisen is voldaan.

Uit de schriftelijke besluiten blijkt tevens dat de zorgverantwoordelijke zich een oordeel heeft gevormd omtrent de wilsbekwaamheid van mevrouw [klaagster] zoals voorgeschreven in artikel 8:9 onder 4 Wvvgz.

Verder is de commissie van oordeel dat het bestreden besluit tevens voldoet aan de beginselen van proportionaliteit, subsidiariteit, effectiviteit en veiligheid als bedoeld in art. 2:1 en 3:3 Wvvgz:

Mevrouw [klaagster] verzet zich tegen opname en wenst ontslagen te worden, plaatsing op de gesloten afdeling is proportioneel en effectief om te voorkomen dat zij ontvlucht. Gezien de ernst van de bedreiging en geweld die zij binnen de afdeling richting medewerkers en

materiaal laat zien, is het besluit tot plaatsing op de IC-afdeling, naar het oordeel van de commissie proportioneel en effectief .

De commissie volgt het oordeel van de zorgverantwoordelijk dat, gezien het gedrag en het toestandsbeeld van klaagster, er geen minder belastende opties waren ter afwending van het gevaar.

Mevrouw [klaagster] is duidelijk in haar weigering om behandeld te willen worden.

Toepassing van de verschillende hier besproken vormen van verplichte zorg is gerechtvaardigd conform de criteria van de artikelen 2:1 en 3:3 Wvvgz, om tot behandeling van haar psychose te kunnen overgaan en daarmee tot het afwenden van het nadeel dat deze stoornis (ook voor haarzelf) veroorzaakt en te bevorderen dat klaagster spoedig haar autonomie zo veel mogelijk kan herwinnen.

De klacht van mevrouw [klaagster] zal ongegrond worden verklaard.

Schadevergoeding.

Mevrouw [klaagster] heeft de commissie verzocht om haar een schadevergoeding toe te kennen vanwege geleden schade. Nu haar klacht ongegrond is verklaard, ziet de commissie geen grond voor toekenning daarvan.

De beslissing:

De klacht van mevrouw [klaagster] is ongegrond.

Het verzoek om schadevergoeding wordt afgewezen.

Datum uitspraak : Tilburg, 23 februari 2021